

gere har været svaret på lignende spørgsmål. Således har den daværende udenrigsminister både i skriftligt svar af 14. januar 1991 på spørgsmål nr. S 12 fra folketingsmedlem Jens Thoft og i skriftligt svar af 1. marts 1991 på Udenrigsudvalgets spørgsmål nr. 7 af 11. februar 1991 givet en udførlig redegørelse for sagen. Ved sidstnævnte lejlighed blev et meget omfattende bilagsmateriale ligeledes oversendt til Folketinget.

Jeg skal derfor i mine kommentarer til den nævnte artikel i månedsbladet *Press* begrænse mig til at redegøre for de leverancer af fiskeriinspektionsskibe, der har været en del af Danmarks bistandssamarbejde med henholdsvis Marokko og Burma og dermed er blevet finansieret af bistandsbevillingerne.

Det vil sige leverancerne af i alt 3 skibe til Burma finansieret under henholdsvis det 2. (1 skib, leveret 1980), det 3. (1 skib, leveret 1982) og det 4. statslån (1 skib, leveret 1982), og 4 skibe til Marokko finansieret henholdsvis under det 2. statslån (2 skibe, leveret 1987/88) og under bunden gave nr. 1 (2 skibe, leveret 1990).

Generelt gælder, at man fra Danidas side er gået ind i de pågældende projekter ud fra et ønske om på denne måde at bidrage til udviklingen af det lokale fiskerierhverv i de to lande.

Fiskerisektoren har i mange udviklingslande et ganske stort udviklingspotentiale, og der er i det danske udviklingssamarbejde tradition for og erfaringer med et engagement i denne sektor. Et engagement, som også omfatter bistandsindsatser med henblik på at forbedre forarbejdningen og videresalget af fiskeriprodukterne.

Leverancer af fiskeriinspektionsskibe skal derfor ses som et naturligt led i den danske bistandsindsats inden for fiskerisektoren. Sådanne leverancer er i sagens natur først og fremmest aktuelle i lande, hvor ulovligt – ofte fremmed – fiskeri udgør et betydeligt problem, således som det bl.a. er tilfældet i både Marokko og Burma.

De fiskeriinspektionsskibe, der er blevet leveret som led i bistandssamarbejdet, har alle været ubevæbnede, da de blev leveret fra værftet. De er alle efterfølgende blevet bevæbnet med, hvad der må betegnes som standardudstyr for fiskeriinspektion, dvs. håndvåben og kanoner af typer, der i praksis kun vil kunne bruges over for ubevæbnede skibe og derfor ikke vil kunne anvendes i krig.

Der er intet unormalt eller fordægtigt i at bevæbne fiskeriinspektionsskibe på denne måde. Det gør vi selv, og det gør man overalt i verden

for effektivt at kunne løse inspektionsopgaverne og bringe de skibe til standsning, som man ønsker at kontrollere.

For så vidt angår de 3 fiskeriinspektionsskibe til Burma, skal jeg herudover alene henvise til, at Rigsrevisionen i sin Beretning om en undersøgelse af udviklingsbistanden til Burma (Statsrevisorernes beretning nr. 12/1983) i §§ 75-82 behandler leverancerne af fiskeriinspektionsfartøjer. Det fremhæves i denne forbindelse, at anskaffelsen af skibene er begrundet i, at der specielt fra Thailand er drevet fiskeri inden for Burmas 200 sømilesone.

Det gøres i Rigsrevisionens beretning klart, at hvert af skibene er armerede med en 40 mm Boforskanon, to automatiske maskingeværer og lette håndvåben.

Rigsrevisionen havde lejlighed til at besigtige skibene, som man fandt var vel vedligeholdte og efter det oplyste syntes velegnede til løsnings af de stillede opgaver. Rigsrevisionen gjorde opmærksom på, at da skibenes drift henhørte under Burmas flådemyndigheder, var deres operationer ikke direkte tilgængelige, og at man derfor ikke umiddelbart kunne indhente alle relevante oplysninger til en bedømmelse af, om skibene havde opfyldt de mål, der var sat.

Rigsrevisionen anførte samtidig, at skibene efter det oplyste gennemsnitlig havde været i søen 20 dage pr. måned.

Det nævnte afsnit i Rigsrevisionens rapport har ikke givet Folketingets statsrevisorer anledning til bemærkninger.

På vegne af Danida foretog eksterne konsulenter i 1987 – i forbindelse med overvejelser om yderligere bistand til fiskerisektoren i Burma – en besigtigelse af to af de leverede inspektionsskibe (det tredje var på det tidspunkt forulykket), som man fandt fortsat var i meget god stand.

Med hensyn til Danidas indsigt i skibenes nuværende stand og udnyttelsen af dem i dag gælder, at det – siden Danmark i august 1988 stillede bistandssamarbejdet med Burma i bero – ikke har været muligt at foretage en sådan opfølgning.

For så vidt angår de 4 fiskeriinspektionsskibe til Marokko gælder, at der allerede i 1988 i forbindelse med stillingtagen til det marokkanske ønske om skib nummer tre og fire blev foretaget en vurdering af de to første skibe. Man fandt her, at skibene var i god stand, men pegede også på, at der kunne opnås en højere udnyttelsesgrad.